MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

Praha 31. 8. 2026
č. j. MSP-241/2026-OP-OSV/3
Počet listů: 5

MSP-241/2026-OP-OSV/3
0100204005533672

R o z h o d n u t í

Ministerstvo spravedlnosti (dále jen „nadřízený orgán“) jako nadřízený orgán podle ust. § 16a odst. 4 ve spojení s ust. § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **rozhodlo o stížnosti** pana [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted] (dále jen „žadatel“), ze dne 17. 2. 2026, **na postup Městského soudu v Praze** při vyřizování žádostí o informace podaných žadatelem dne 3. 2. 2026, 4. 2. 2026 a 8. 2. 2026 **t a k t o** :

Podle ust. § 16a odst. 7 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **se výše úhrady**, kterou Městský soud v Praze požaduje v souvislosti s vyřizováním žádostí o informace podaných žadatelem dne 3. 2. 2026, 4. 2. 2026 a 8. 2. 2026 a požadující poskytnutí následujících rozhodnutí: *„- Rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 11. 2023, č.j. 36 Co 90/2022-193 - Rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 9. 12. 2021, č.j. 25 C 277/2021-91 [sp. zn. Si 437/2026]; - Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 21. 5. 2025, č.j. 21 Co 75/2025-152 - Rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 21. 11. 2024, č.j. 40 C 124/2024-105 [sp. zn. Si 451/2026]; - Rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 7. 9. 2017, č.j. 19 C 99/2016-276 - Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 10. 2018, č.j. 70 Co 274/2018 - Rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 26. 10. 2023, č.j. 19 C 99/2016-976 - Rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 17. 12. 2024, č.j. 19 C 99/2016-1048 - Rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 4. 2025, č.j. 70 Co 139/2025-1081 [sp. zn. Si 477/2026]; - Rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 21. 11. 2024, č.j. 40 C 124/2024-105 - Rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 5. 2025, č.j. 21 Co 75/2025-152 [sp. zn. Si 478/2026]“,* **p o t v r z u j e** a stížnost žadatele se **z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

1 Žadatel dne 3. 2. 2026, 4. 2. 2026 a 8. 2. 2026 doručil Městskému soudu v Praze (dále jen „orgán prvního stupně“) čtyři žádosti o poskytnutí informací, ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb.,

o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), které obsahovaly žádosti o poskytnutí soudních rozhodnutí. Vzhledem ke skutečnosti, že všechny shora uvedené žádosti pojila osoba žadatele, orgán prvního stupně řízení o nich spojil a vyřizoval je společně pod sp. zn. Si 437/2026. Žadatel ve shora označených žádostech konkrétně požádal o poskytnutí následujících rozhodnutí: *„- Rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 11. 2023, č.j. 36 Co 90/2022-193 - Rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 9. 12. 2021, č.j. 25 C 277/2021-91 [sp. zn. Si 437/2026]; - Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 21. 5. 2025, č.j. 21 Co 75/2025-152 - Rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 21. 11. 2024, č.j. 40 C 124/2024-105 [sp. zn. Si 451/2026]; - Rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 7. 9. 2017, č.j. 19 C 99/2016-276 - Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 10. 2018, č.j. 70 Co 274/2018 - Rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 26. 10. 2023, č.j. 19 C 99/2016-976 - Rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 17. 12. 2024, č.j. 19 C 99/2016-1048 - Rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 4. 2025, č.j. 70 Co 139/2025-1081 [sp. zn. Si 477/2026]; - Rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 21. 11. 2024, č.j. 40 C 124/2024-105 - Rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 5. 2025, č.j. 21 Co 75/2025-152 [sp. zn. Si 478/2026]“.*

2 V souvislosti s vyřízením žádosti bylo žadateli dne 16. 2. 2026 orgánem prvního stupně zasláno informativní sdělení čj. Si 437/2026-3, v němž byl žadatel seznámen s tím, že orgán prvního stupně přijal jeho čtyři podání, která jsou vyřizována společně pod spisovou značkou Si 437/2026. Orgán prvního stupně dále konstatoval, že informace (rozhodnutí), kterých se žadatel domáhá, doposud nebyly v rámci InfZ poskytovány (zveřejněny) a obsahují v celkovém souhrnu velké množství údajů, které je nutno vzhledem k jejich zákonné ochraně před případným poskytnutím nejprve vyhledat a znečitelnit. Žadatel byl současně upozorněn na skutečnost, že žádostí ze dne 4. 2. 2026 pod sp. zn. Si 451/2026 a ze dne 8. 2. 2026 pod sp. zn. Si 478/2026 jsou žadatelem vyžádána totožná rozhodnutí, tj. rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 21. 11. 2024 čj. 40 C 124/2024-105 a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 21. 5. 2025 čj. 21 Co 75/2025-152. Tato duplicitní rozhodnutí tedy nebyla do celkového rozsahu zpoplatňovaných rozhodnutí zahrnuta. Přípisem byl žadatel rovněž informován, že pokud jde o požadavek rozhodnutí jiných povinných subjektů, orgán prvního stupně jimi zpravidla nedisponuje v pseudonymizované (anonymizované) podobě, která by byla způsobilá k přímému poskytnutí. Nad rámec posouzení žádosti bylo žadateli doporučeno, aby se se svým požadavkem obrátil na příslušné obvodní soudy, neboť je možné, že ty tato svá rozhodnutí v minulosti již pseudonymizovaly, a tudíž je možné, že tyto povinné subjekty budou moci žadateli poskytnout poptávaná rozhodnutí bezúplatně.

3 Dále bylo žadateli zasláno oznámení o výši úhrady ze dne 16. 2. 2026, čj. Si 437/2026-4, dle ust. § 17 odst. 3 InfZ. V oznámení byl žadatel informován o skutečnosti, že požadované informace, tj. tj. poptávaná rozhodnutí (Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 11. 2023, č.j. 36 Co 90/2022-193, Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 9. 12. 2021, č.j. 25 C 277/2021-91, Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 21. 5. 2025, č.j. 21 Co 75/2025-152, Rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 21. 11. 2024, č.j. 40 C 124/2024-105, Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 7. 9. 2017, č.j. 19 C 99/2016-276, Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 10. 2018, č.j. 70 Co 274/2018, Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 26. 10. 2023, č.j. 19 C 99/2016-976, Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 17. 12. 2024, č.j. 19 C 99/2016-1048, Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 4. 2025, č.j. 70 Co 139/2025-1081), dosud nebyla v režimu InfZ poskytnuta, tudíž dosud nedošlo k jejich anonymizaci, pročež orgán prvního stupně vydal oznámení o výši úhrady podle ust. § 17 odst. 3 InfZ.

4 Orgán prvního stupně dále uvedl konkrétní počty stran jednotlivých poptávaných rozhodnutí a shrnul, že tato rozhodnutí čítají celkem 96 stran textu a jejich případné poskytnutí podléhá zpoplatnění. Žadateli bylo tedy zasláno oznámení o výši úhrady za poskytnutí informace, v němž byl s odkazem na ust. § 17 InfZ vyzván k uhrazení částky ve výši 1280 Kč. Orgán prvního stupně dále odkázal na sazebník úhrad za poskytování informací podle InfZ a sdělil žadateli způsob výpočtu požadované úhrady.

5 Orgán prvního stupně výzvu k úhradě nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací odůvodnil tím, že předmětná rozhodnutí čítají v souhrnu celkem 96 stran. Orgán prvního stupně dále uvedl, že v požadovaných rozhodnutích nebyly dosud vyhledány a anonymizovány osobní údaje a další chráněné informace, které nelze dle InfZ poskytnout. Anonymizaci rozhodnutí o celkové délce 96 stran považuje orgán prvního stupně za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, neboť k tomu, aby mohly být klíčové pasáže obsahující osobní údaje anonymizovány, musí být tyto údaje v požadovaném rozhodnutí předně vyhledány. Jedná se tak o úhradu za vyhledání osobních údajů, jejichž existence v požadovaných rozhodnutích brání, až do jejich anonymizace, poskytnutí takových rozhodnutí.

6 Orgán prvního stupně na zkušebním snímku 5 stran z každého z požadovaných rozhodnutí zjistil, že zpracování jedné strany textu s ohledem na charakter textu vyžaduje průměrně minimálně 2 minuty práce jedné osoby. Na anonymizaci 96 stran by tak bylo nezbytné vynaložit dle kvalifikovaného odhadu orgánu prvního stupně 192 minut práce jedné osoby (2 min. x 96 stran = 192 min.). Orgán prvního stupně tak má za to, že vzhledem k uvedené časové zátěži jde zjevně o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, neboť zaměstnanec orgánu prvního stupně se po tuto dobu musí věnovat výlučně této agendě a nemůže vykonávat své běžné povinnosti. Orgán prvního stupně tedy v daném případě za zaslání předmětných rozhodnutí stanovil na vyhledání a poskytnutí požadovaných informací celkem 192 minut práce (tedy v přepočtu 3,2 hodin práce jedné osoby) a požaduje úhradu ve výši 1280 Kč, přičemž vyšel ze zveřejněného sazebníku úhrad za poskytování informací, který stanoví výši úhrady za každou hodinu vyhledávání jedním pracovníkem na 400 Kč.

7 Orgán prvního stupně rovněž žadatele poučil, že poskytnutí požadovaných informací je podmíněno zaplacením požadované úhrady a pokud nebude uvedená částka zaplacena do 60 dnů ode dne jejího oznámení, bude žádost o poskytnutí informací odložena. Předmětné oznámení bylo žadateli doručeno dne 16. 2. 2026.

8 Na zaslané oznámení o výši úhrady žadatel reagoval dne 17. 2. 2026 podáním, které v předmětu označil jako *„Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace - ve smyslu § 16a odst. 1 písm. d) InfoZ – Si 437/2026-3“.*

9 Z textu stížností je zřejmé, že žadatel se stanovenou výší úhrady nesouhlasí.

10 Dále stížnost odůvodňuje následovně: *„„[t] ímto si dovoluji vyjádřit nesouhlas s Vaším postupem a výší úhrady uvedené ve Vámi zaslaných přípisech ze dne 16.12.2026 a dovoluji si zdvořile požádat o přehodnocení Vašeho stanoviska. Prosím, aby MS v Praze žádosti o poskytnutí informace sám zcela vyhověl (bez jakýchkoliv požadavků na úhradu "poplatku"). Dovoluji si dovolat se i zde svých ústavně zaručených práv. Právo na informace je zásadně "bezplatné". V demokratickém právním státě je obecným standardem poskytování informací o činnosti orgánů veřejné moci ("OVM"), včetně soudních rozhodnutí. To logicky vyžaduje i jisté finanční "zatížení" na straně OVM, resp. OVM jsou povinny řádně plnit i tyto své povinnosti. Nežijeme ve "středověku", ale v době "moderní",*

kdy jsou k dispozici i různé IT technologie a PC programy, které lze využívat. Sami uvádíte, že využíváte program pro "anonymizaci" dokumentů. Sama podstata a funkčnost takovéhoto programu spočívá přece právě v tom, že údaje v dokumentech "anonymizuje". Nadto v zaslaných přípisech tvrzený poplatek je dle mého názoru naprosto neadekvátní a přemrštěný. Byť praxe soudů není zcela jednotná, většina soudů žádné takovéto obstrukce nedělá a informace poskytuje bezplatně a rychle. To je dle mého názoru správná praxe, která odpovídá zásadám demokratického právního řádu. Poukazujete-li v přípisu na (zastaralou) instrukci Ministerstva spravedlnosti, nejde o obecně závazný právní předpis. Odkazem na ni nejde negovat ústavně zaručená práva na informace. Povinnost poskytovat informace plyne i z InfoZ. Zmiňujete-li podzákonné předpisy, lze poukázat i vyhlášku Ministerstva spravedlnosti č. 403/2022 Sb. o zveřejňování soudních rozhodnutí. I podle ní je v tomto případě povinnost soudu předmětná rozhodnutí zveřejnit. Postup MS v Praze v této věci si tedy dovoluji považovat za nesprávný, resp. protiústavní a protiprávní. Stanovením přemrštěného "poplatku" nelze takto "vyprazdňovat" ústavně zaručená práva a přenášet na žadatele náklady OVM za plnění jejich právních povinností. Ne nutně se touto stížností musí zabývat další úředníci OVM, tentokrát MSpr. Vznikly by tím (naprosto zbytečně) další náklady, místo toho, abyste žádosti sami zcela vyhověli (jak to zcela běžně činí i jiné soudy a nedělají s tím žádné takové obstrukce). Děkuji za pochopení a prosím přehodnocení Vaší pozice. Pokud byste tak event. neučinili, prosím o Vás postoupení stížnosti/spisu MSpr".

11 Orgán prvního stupně setrval na svém požadavku úhrady nákladů a předložil žadatelovu stížnost spolu se spisovým materiálem sp. zn. Si 437/2026 k rozhodnutí nadřízenému orgánu.

II.

Posouzení stížnosti

12 Stížnost je včasná a byla podána oprávněnou osobou. Dle jejího obsahu se jedná o stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle ust. § 16a odst. 1 písm. d) InfZ.

13 Nadřízený orgán přezkoumal postup orgánu prvního stupně při vyřizování žádosti dle ust. § 16a odst. 7 InfZ a soulad napadeného oznámení o požadované úhradě a dospěl k závěru, že **stížnost není důvodná**.

Právní rámec

14 Dle ust. § 16a odst. 1 písm. d) InfZ platí, že stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel, který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle ust. § 17 odst. 3 InfZ nebo s výší odměny podle ust. § 14a odst. 2 infZ, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.

15 Dle ust. § 17 odst. 1 InfZ jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.

16 Dle ust. § 17 odst. 3 a 4 InfZ platí, že bude bude-li povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informací stížnost podle ust. § 16a odst. 1 písm. d) InfZ,

ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává. Nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odst. 3, ztrácí nárok na úhradu nákladů.

17 Poskytnutí informace podle ust. § 17 odst. 3 InfZ je dle ust. § 17 odst. 5 InfZ podmíněno zaplacením požadované úhrady. Pokud žadatel do 60 dnů ode dne oznámení výše požadované úhrady úhradu nezaplatí, povinný subjekt žádost odloží. Po dobu vyřizování stížnosti proti výši požadované úhrady tato lhůta neběží.

18 Dle ust. § 5 odst. 1 písm. e) InfZ je povinný subjekt povinen zveřejnit sazebník úhrad nákladů za poskytování informací. Podle ust. § 3 nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle InfZ platí, že povinný subjekt v sazebníku úhrad nákladů za poskytování informací (dále jen „sazebník“) stanoví vždy sazby, na jejichž základě určuje výši úhrady. Sazby v sazebníku jsou stanoveny na základě aktuálních nákladů a odhadu jejich vývoje v příslušném účetním období podle platných účetních zásad.

Aplikace na předmětný případ

19 Orgán prvního stupně výzvou ze dne 16. 2. 2026 žadateli oznámil, že v souvislosti s poskytnutím žádané informace bude vyžadovat úhradu nákladů ve výši 1280 Kč a dále popsal způsob, jakým byla výše úhrady vyčíslena. Součástí oznámení bylo i příslušné poučení. Nadřízený orgán konstatuje, že orgán prvního stupně žadateli sdělil, že při stanovení výsledné částky vycházel ze sazebníku úhrad nákladů za poskytování informací, stanoveného § 4 Instrukce Ministerstva spravedlnosti č.j. 286/2011-OT-OSV, kterou se stanoví sazebník úhrad za poskytování informací podle InfZ.

20 Nadřízený orgán připomíná svůj již dlouhodobě zastávaný názor, že pojem mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací není v InfZ vymezen, a proto hodnocení, zda se o mimořádné rozsáhlé vyhledávání skutečně jedná, vždy závisí na okolnostech konkrétního případu. O mimořádně rozsáhlé vyhledávání se bude jednat tehdy, jestliže vyřizování žádosti bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem. Takovou situací pak může být ta, kdy zaměstnanci pověření vyřízením žádosti budou nuceni na delší dobu přerušit či odložit plnění svých ostatních úkolů a cíleně se po tuto dobu věnovat vyhledávání informací a vyřizování žádosti (srov. FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš; JIROVEC, Tomáš: *Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2016. ISBN 978-80-7400-273-1, s. 1020).

21 Nadřízený orgán také odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu zabývající se úhradou nákladů spojených s anonymizací poskytovaných informací, a sice na rozsudek č. j. 5 As 76/2014-23 ze dne 31. 7. 2014. V něm Nejvyšší správní soud uvedl, že přítomnost chráněných údajů nelze v žádném ze soudních rozhodnutí předem vyloučit a že je tedy v každém případě třeba tato rozhodnutí důkladně projít (pročíst) a identifikovat ty případné údaje, které poskytnuty být nemohou a které tedy mají být v poskytnutých kopiích anonymizovány, respektive znečitelněny. Tuto činnost, která může být v případě delších soudních rozhodnutí čítajících desítky stran značně časově náročná, tedy musí pracovníci povinného subjektu vykonat v každém případě, a to i tehdy, pokud nakonec po této kontrole požadovaných soudních rozhodnutí vyjde najevo, že žádné takové údaje, které by měly být znečitelněny, neobsahují. Úhrada za takovou kontrolu požadovaná

v případě zvlášť rozsáhlých soudních rozhodnutí tudíž musí být podle názoru Nejvyššího správního soudu, neuspěje-li žadatel v plném rozsahu se stížností proti této úhradě u nadřízeného orgánu, nejprve zaplacena, aby z provedené kontroly teprve vyplynulo, zda a případně v jakém rozsahu je nutné poskytnutí informací obsažených v požadovaných soudních rozhodnutích odepřít a vydat o tom rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti.

22 S ohledem na citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu tak lze uzavřít, že získání soudních rozhodnutí je v zásadě nerozlučně spjato s jejich anonymizací, k níž proto budou povinné subjekty přistupovat pravidelně, aniž by se jednalo o nestandardní postup. Podle nadřízeného orgánu je totiž třeba si uvědomit, že dotázaný soud musí tuto činnost vykonat v zásadě vždy, kdy jsou předmětem žádosti jakákoliv jím či jiným soudem vydaná rozhodnutí. Nadřízený orgán má za to, že právě v důsledku této činnosti pak může být poskytnutí požadovaných rozhodnutí podmíněno mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací. Je tedy zřejmé, že znečitelnění chráněných údajů obsažených v dokumentech požadovaných po povinném subjektu na základě žádosti o informace je zákonnou povinností vyplývající přímo z InfZ. Pouze pro úplnost nadřízený orgán připomíná, že právě tento pohled na povahu nákladů vzniklých povinnému subjektu v souvislosti s anonymizací poskytovaných informací v recentní judikatuře správních soudů převažuje (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 63/2020-18 ze dne 24. 6. 2020).

23 Nadřízený orgán již výše připomněl názor Nejvyššího správního soudu, podle něhož může být za mimořádně rozsáhlé vyhledávání označena činnost spočívající v anonymizování delších soudních rozhodnutí čítajících desítky stran textu. V nyní posuzovaném případě se jedná o rozhodnutí čítající celkem 96 stran. Nadřízený orgán má tudíž za to, že vyřízení žadatelovy žádosti spočívá i v poměrech dotázaného soudu v poměrně náročné činnosti, kdy pověřený zaměstnanec povinného subjektu musí velmi pečlivě pročíst 96 stran soudních rozhodnutí, v nich vyhledat ty informace, na které se vztahuje zákonem upravená ochrana, a tyto pak znečitelnit.

24 Orgán prvního stupně ve své výzvě ze dne 16. 2. 2026 stanovil délku práce potřebné k vyřízení žadatelovy žádosti na celkem 192 minut. K tomu uvedl, že prostudování jedné strany rozhodnutí a její případná anonymizace vyžaduje dvě minuty práce pověřeného zaměstnance a dodal, že tento údaj zjistil na základě provedeného kvalifikovaného odhadu. Nadřízený orgán takto stanovenou délku práce nutné k anonymizaci jedné strany textu soudního rozhodnutí považuje za přiměřenou danému typu řízení. Nadřízený orgán si je současně vědom, že povinný subjekt je oprávněn požadovat pouze takové náklady, které mu skutečně vznikly. Nicméně v případě rozsáhlých žádostí o informace, v nichž žadatelé požadují poskytnutí rozhodnutí čítajících desítky stran, tak jako je tomu v nyní posuzovaném případě, lze připustit stanovení výše úhrady též extrapolací na základě průměrné délky práce a celkového počtu stran. Zjistil-li dotázaný povinný subjekt, že je schopen anonymizovat jednu stranu rozhodnutí za dvě minuty, jedná se o údaj založený na skutečně provedeném kvalifikovaném odhadu a z pohledu nadřízeného orgánu za údaj věrohodný. V případě rozsáhlých textů totiž nelze po povinném subjektu spravedlivě požadovat, aby se po dobu několika hodin zabýval přípravou požadovaných informací s tím rizikem, že žadatel vyžádanou úhradu nakonec nezaplatí. Tento názor ostatně potvrdil například Krajský soud v Praze ve svém rozsudku č. j. 45 A 32/2015-45 ze dne 13. 10. 2016.

25 Nadřízený orgán pro úplnost připomíná, že dle ust. § 17 odst. 1 InfZ jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat mimo jiné úhradu za mimořádně rozsáhlé

vyhledání informací, a povinný subjekt sám rozhoduje o tom, zda využije tohoto svého oprávnění dle InfZ a bude úhradu požadovat, neboť poskytnutí požadované informace pro něj představuje nadměrnou zátěž, či nikoli, přičemž v projednávaném případě se povinný subjekt rozhodl, že úhradu nákladů vyžadovat bude, neboť poskytnutí požadované informace pro něj představuje nadměrnou zátěž.

26 Nadřízený orgán zároveň poukazuje na to, že ani ve chvíli, kdy žadatelé od některého povinného subjektu obdrží dotazované informace bez úhrady, nemohou automaticky očekávat, že jiný povinný subjekt nebude za jejich poskytnutí požadovat úhradu. Jak konstatoval Městský soud v Praze, za nezákonný nelze považovat ani takový postup, kdy povinný subjekt usoudí, že dříve bezplatné poskytování téže informace již pro něj není přijatelné (např. při opakovaném podávání totožných žádostí či právě s ohledem na potřebu mimořádně rozsáhlého vyhledávání) (srov. rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 5 Ca 353/2006-50).

27 Nadřízený orgán předně v kontextu řešené stížnosti v obecnosti předesílá, že by nemělo být žadatelům umožňováno systematicky obcházet pravidla zpoplatňování podle InfZ tím, že přistoupí ke „štěpení" svých žádostí v očekávání, že nedostáhnou hranice zpoplatnění. Ohledně žadatelem učiněných 4 podání lze odkázat na doktrinální výklad, k němuž dospěli autoři aktuálního vydání komentáře k InfZ: „[z]*ajímavým praktickým problémem může být spojování žádostí podaných jedním žadatelem. Nezřídka se totiž stává, že jeden žadatel zašle v tentýž den, případně v těsné návaznosti ve více dnech, několik žádostí, ať již věcně souvisejících či nikoli. Spojování takových žádostí přitom má nejen aspekt ryze praktický, protože vyřídit více žádostí jedním úkonem je jistě administrativně jednodušší, ale i aspekt právní. Rozdělením „žádosti" do více formálně samostatně podaných žádostí o poskytnutí informace se totiž žadatelé mohou snažit vyhnout úhradě nákladů podle § 17, především úhradě za mimořádně rozsáhlé vyhledání informace, nebo se dostat s každou žádostí pod minimální hranici nákladů, od níž povinný subjekt úhradu požaduje (někdy se v této souvislosti hovoří štěpení žádosti). SvInf sám žádná pravidla pro spojování žádostí nestanoví a SpŘ (§ 140) přímo aplikovatelný není (srov. § 20 odst. 4 SvInf). Neupravuje však ani rozsah informací, které lze požadovat v jedné žádosti, což sice znamená, že jeho určení přísluší výlučně žadateli (totožné informace může žádat v jedné nebo ve více žádostech), na druhou stranu ovšem určení konkrétního postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti je – v mezích SvInf – záležitostí povinného subjektu. Lze proto mít za to, že spojení žádostí jednoho žadatele a jejich vyřizování jako jedné podané žádosti nic nebrání ostatně to potvrzuje i správní judikatura, konkrétně rozsudek MS v Praze č. j. 9 A 36/2015-125, bod 41). […] Praktickým problémem přitom nebude spojování žádostí podaných v jeden den, ale žádostí podaných v různých dnech po sobě. Spojení takových žádostí je rovněž možné, ale je podmíněno tím, že dosud neuplynula lhůta pro jejich vyřízení [§ 14 odst. 5 písm. d)] . Povinný subjekt přitom tímto spojením sám sebe omezí tím, že žádosti musí vyřídit před uplynutím patnáctidenní lhůty plynoucí pro vyřízení nejdříve podané žádosti. Z hlediska úhrady nákladů však takové spojení může mít i přes uvedené omezení pro povinný subjekt praktický význam. O spojení se nevydává žádné usnesení či rozhodnutí, provede se fakticky (je vhodné je poznamenat do spisu). Tak, jako lze více žádostí spojit v jeden celek, je samozřejmě možné i jednu žádost rozdělit a vyřizovat ji postupně (např. ve vztahu k určité části žádosti bude vydáno rozhodnutí o jejím odmítnutí, část informací bude poskytnuta ihned, část bude poskytnuta odkazem na zveřejněnou informaci a ve zbytku dojde k prodloužení lhůty pro poskytnutí informace)* (FUREK, Adam. § 14 [Postup při podávání a vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace]. In: FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, MÍŠEK, Jakub, LUDVÍK, Otakar. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2025, s. 1018–1019).

28 Ve vztahu k žadatelem opakovaně uváděné argumentaci ústavní povahou práva na informace nadřízený orgán uvádí, že je nepochybně pravdou, že právo na informace představuje ústavně garantované právo. Toto právo však není absolutním právem na poskytnutí jakékoliv informace bez dalšího. Už ze samotné dikce čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod jasně vyplývá, že uplatňování práva na informace o činnosti orgánů veřejné moci je možné toliko v mezích stanovených zákonem. Sám ústavodárce tak stanovil, obdobně jako v případě řady dalších ústavně zaručených práv, že zákon může stanovit další podmínky pro uplatnění daného práva. Jinými slovy poskytnutí informací může být podmíněno zákonem stanovenými omezeními, čímž ústavodárce implicitně připouští možnost zpoplatnění mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací ve smyslu ust. § 17 odst. 3 InfZ. Právě InfZ totiž představuje onen zákon, který stanoví podmínky a provedení práva na informace o činnosti veřejné správy ve smyslu čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod. Jak vyplývá ze samotného výroku napadeného oznámení, orgán prvního stupně svůj postup založil právě na uvedeném ust. § 17 InfZ, nikoliv na znění žadatelem odkazované instrukce Ministerstva spravedlnosti, obsahující sazebník úhrad za poskytování informací ve smyslu ust. § 5 odst. 1 písm. e) InfZ. V tomto ohledu je nicméně nutné doplnit, že ačkoliv tato instrukce není obecně závazným právním předpisem, jedná se o zákonem předvídaný nástroj, který zaručuje rovný a předvídatelný přístup k případnému zpoplatňování vyřizování žádostí podle InfZ. Vzhledem ke shora uvedeným dílčím závěrům je zřejmé, že postup orgánu prvního stupně nelze v tomto ohledu označit za protiústavní. Veškeré aplikované normy totiž mají svůj základ v InfZ stanovených omezeních a podmínkách pro uplatnění práva na informace ve smyslu čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod.

29 K žadatelově námitce směřující k možnosti využívání moderních technologií, resp. speciálního softwaru, k anonymizaci textu soudních rozhodnutí je nezbytné uvést, že i při jejich užití je v každém jednotlivém případě stále nezbytné daná rozhodnutí před jejich případným poskytnutím veřejnosti pečlivě pročíst a identifikovat v nich případné údaje a pasáže, které poskytnuty být (ne)mohou a musí být anonymizovány. V současnosti používané anonymizační nástroje nejsou schopné individuálně rozpoznat a posoudit veškeré údaje a informace, u nichž je anonymizace či pseudonymizace v kontextu efektivní ochrany osobních údajů potřebná. Tyto nástroje tedy mohou být užitečným pomocníkem při zpracovávání judikatury za účelem její publikace, nicméně orgán prvního stupně je v současnosti při zpracovávání žádostí podle InfZ nepoužívá, protože jejich užití považuje v uvedeném kontextu přinejmenším za problematické. V řadě případů není prostá automatizovaná anonymizace rozhodnutí pomocí anonymizačních nástrojů způsobilá dosáhnout zamýšleného cíle.

30 Nadřízený orgán se ztotožňuje s orgánem prvního stupně, že proces předcházející zveřejnění rozhodnutí v režimu InfZ musí být podrobován kontrole odpovědnou osobou, která je anonymizací pověřena, lidský faktor je při vyhodnocování anonymizace jednotlivých údajů zcela nepostradatelný. Nadto v projednávaném případu předmětná rozhodnutí obsahují velké množství citlivých údajů vypovídajících o jednotlivých osobách, jež se účastnily řízení. Dle nadřízeného orgánu tyto skutečnosti zcela opodstatňují nezbytnost důkladného pročtení a zkoumání obsahu textu.

31 Oproti přesvědčení žadatele, že *„v zaslaných přípisech tvrzený poplatek je dle mého názoru naprosto neadekvátní a přemrštěný. Byť praxe soudů není zcela jednotná, většina soudů žádné takovéto obstrukce nedělá a informace poskytuje bezplatně a rychle“,* má nadřízený orgán za to, že v napadeném oznámení čj. Si

437/2026 - 4 byla srozumitelně objasněna složitost, pracnost a důležitost anonymizace textu soudních rozhodnutí a rovněž tak důvody, pro které orgán prvního stupně přistoupil ke zpoplatnění vyřízení žádosti v dané věci, a to včetně uvedení příslušných zákonných ustanovení, judikatorních a doktrinálních závěrů a souvisejících webových odkazů.

32 K žadatelově připomínce ohledně odkazu na „*zastaralou*" instrukci nadřízeného orgánu lze konstatovat, že žadatel byl v napadeném oznámení odkázán mimo jiné na aktuální Instrukci, a to pod přímým odkazem na úplné znění relevantní instrukce uveřejněné na webových stránkách orgánu prvního stupně, konkrétně zde: https://msp.gov.cz/documents/d/mestsky-soud-v-praze/instrukce_286_2011_ot_osv.

33 K žadatelově zmínce, že *„lze poukázat i vyhlášku Ministerstva spravedlnosti č. 403/2022 Sb. o zveřejňování soudních rozhodnutí. I podle ní je v tomto případě povinnost soudu předmětná rozhodnutí zveřejnit",* lze uvést, že žadatel sám zvolil postup dle InfZ, a proto i vyřízení jeho podání orgánem prvního stupně musí probíhat v rámci vymezeném InfZ. Prostřednictvím InfZ povinný subjekt přiměřeným způsobem informuje veřejnost o své činnosti, poskytuje tedy v zásadě informace, které existují a jsou zaznamenané v poptávaném stavu. V daném případě se jedná o poskytnutí informace na žádost, přičemž orgán prvního stupně v tomto případě *ad hoc* vyhledává požadovanou informaci a zpracovává ji do podoby, v níž je možné ji poskytnout. Orgán prvního stupně tak nemá povinnost předem vyhledávat osobní údaje v každém rozhodnutí ihned po jeho vyhotovení či disponovat rozhodnutími v předem anonymizované podobě, ledaže byla dříve anonymizována, a to např. z důvodu jejich publikace v soudních databázích. Rovněž lze podotknout, že pseudonymizace zveřejňovaných rozhodnutí dle žadatelem označené vyhlášky v resortu justice je poněkud širší, než je tomu v případech poskytování rozhodnutí v režimu InfZ, přičemž tato vyhláška není prováděcím předpisem InfZ.

34 Ve vztahu k žadatelovým námitkám lze rovněž odkázat na již v napadeném oznámení cit. Nález Ústavního soudu ze dne 29. 6. 2021, sp. zn. III ÚS 3339/20. V tomto nálezu mj. v bodu 35 uvedl, že pod pojem mimořádně rozsáhlé vyhledávání „*lze podřadit nejen písemné zpracování vyhledaných informací, ale i čas strávený vyhledáváním těch informací, které musí být z poskytnutí vyloučeny. V praxi se jedná převážně o čas potřebný k anonymizaci osobních údajů dotčených osob. I tyto náklady pak mohou být součástí stanovené úhrady* ." Ústavní soud dále v bodu 53 tohoto nálezu konstatoval, že pokud jde o případy vyhledávání údajů, které je nutné anonymizovat v textech požadovaných rozhodnutí, je „*skutečně nezbytné prověřit téměř celý obsah rozhodnutí, neboť informace zde jsou neoddělitelně spojeny (snad jen s výjimkou poučení, ve kterém údaje, které by měly být anonymizovány, obsaženy nebudou)*". Poskytování soudních rozhodnutí je tedy v zásadě nerozlučně spjato s jejich anonymizací, k níž povinné subjekty pravidelně přistupují, jak ostatně orgán prvního stupně uvedl v napadeném oznámení čj. Si 437/2026-4.

35 Nadřízený orgán tedy uzavírá, že z výzvy orgánu prvního stupně vyplývá, že při stanovení výše úhrady vycházel z provedeného kvalifikovaného odhadu, dle něhož práce s jednou stranou textu zabere pověřenému zaměstnanci dvě minuty. To pak s ohledem na celkovou délku žadatelem požadovaných rozsudků představuje 192 minut práce. Podle názoru nadřízeného orgánu lze takové vyhledávání považovat za mimořádně rozsáhlé, a proto se s postupem orgánu prvního stupně, stejně jako se způsobem stanovení výše úhrady ztotožňuje a potvrzuje je.

36 Z uvedeného vyplývá závěr nadřízeného orgánu, že žadatelova **stížnost není důvodná**.

III.

Závěr

37 Nadřízený orgán tedy uzavírá, že z výzvy orgánu prvního stupně vyplývá, že při stanovení výše úhrady vycházel z provedeného kvalifikovaného odhadu práce, kterou bude třeba vynaložit v souvislosti s žádostí žadatele o poskytnutí informací. Nadřízený orgán se proto s postupem orgánu prvního stupně, stejně jako se způsobem stanovení výše úhrady, ztotožňuje a potvrzuje je.

38 Vzhledem k tomu, že orgán prvního stupně ve výzvě dostatečně svůj požadavek na zaplacení úhrady zdůvodnil, rozhodl nadřízený orgán, že žadatelova **stížnost není důvodná**.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se podle ust. § 16a odst. 9 InfZ nelze odvolat.

Mgr. Jan Lišák, MBA
státní tajemník

Rozdělovník:

1) [redacted], [redacted], [redacted]
2) **Městský soud v Praze, Slezská 9, 120 00 Praha 2, DS: snkabbm**